

PRAKSISOVERSIGT · ADVOKATER

Praksisoversigt over Advokatnævnet – disciplinær- og salærklager

Nævnets kompetence, sanktionsstige og domstolsprøvelse efter retsplejelovens §§ 144-147 e

Version 2 Opdateret 16. jul. 2026 18 afgørelser · 2008-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Advokatnævnet er det lovbestemte disciplinærorgan, der behandler adfærdsklager og salærklager over advokater, fællesskaber af advokater og advokatselskaber. Nævnet måler adfærden mod generalklausulen om god advokatskik i retsplejelovens § 126, stk. 1, og vederlaget mod rimelighedskravet i § 126, stk. 2, og råder over en sanktionsstige fra irettesættelse over bøder på op til 600.000 kr. til betinget, midlertidig og ubetinget frakendelse. Praksis viser to skarpt adskilte prøvelsesspor: advokaten anlægger selv sag mod nævnet inden 4 uger ved bøder og irettesættelser (§ 147 d), mens frakendelser kun kan prøves ved, at justitsministeren efter anmodning anlægger sagen (§ 147 e) – og domstolene foretager i begge spor en fuld prøvelse af både skyld og sanktion.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Advokatnævnet består af en dommerformand, 2 dommernæstformænd, 9 advokater og 9 justitsministerudpegede medlemmer, og ved sagernes behandling skal antallet af advokater svare til antallet af ministerudpegede medlemmer – advokaterne kan derfor aldrig udgøre et flertal.
- 02** Adfærdsklager (§ 147 b) og salærklager (§ 146) er to selvstændige sagstyper med hver sin 1-årsfrist: fra kendskab til forholdet henholdsvis fra den endelige afregning.
- 03** Advokatnævnet kan afvise klager fra personer uden retlig interesse og klager, der på forhånd må skønnes åbenbart grundløse, jf. § 147 b, stk. 3.
- 04** I salærklager kan nævnet kun godkende, nedsætte eller lade vederlaget bortfalde – det kan ikke forhøje salæret eller tilkende erstatning.
- 05** Bødemaksimum er 300.000 kr., men kan forhøjes til 600.000 kr., når tilsidesættelsen er af særlig grov karakter; forarbejderne understreger, at det generelle bødeniveau ikke derved skal stige, og at en højere bøde ikke må træde i stedet for en frakendelse.
- 06** Advokatnævnets faste praksis er en normalbøde ved førstegangsovertrædelser, som fordobles ved nye forhold – domstolene tiltræder rutinemæssigt denne gentagelsesvirkning.

- 07** Frakendelse forudsætter grov eller oftere gentagen pligtovertrædelse plus en prognose om, at advokaten ikke fremover vil udøve advokatvirksomhed forsvarligt, og kan ske fra 6 måneder til 5 år eller indtil videre.
- 08** Betinget og midlertidig frakendelse blev indført i 2019 for at give nævnet et mellemtrin og mulighed for at reagere hurtigt ved overhængende fare for fortsatte grove pligtovertrædelser.
- 09** Ved § 147 d-prøvelse kan retten stadfæste, ophæve eller ændre afgørelsen – og ændringsadgangen er reel: domstolene har både nedsat bøder og ændret en bøde til en irettesættelse.
- 10** Sagsanlæg efter § 147 d har automatisk opsættende virkning for § 147 c, stk. 1-afgørelser, mens opsættende virkning i frakendelsessager efter § 147 e, stk. 3, kræver rettens særskilte kendelse på et forberedende retsmøde inden 4 uger.
- 11** Advokatens oplysningspligt over for nævnet begrænses af retsplejelovens vidnefritagelsesregler og bortfalder ved konkret mistanke om et strafbart forhold, medmindre selvinkriminering kan udelukkes.
- 12** Fællesskaber af advokater (interessentskaber) blev pr. 1. januar 2025 gjort til selvstændigt disciplinært ansvarssubjekt, så både fællesskabet og den enkelte advokat kan indklages.
- 13** En disciplinærbøde er ikke straf i konventionens forstand, og § 126's begrænsning af advokaters ytringsfrihed kan være en proportional indskrænkning efter EMRK art. 10.

Advokatnævnets sammensætning – hvorfor advokaterne aldrig kan udgøre et flertal

§ 1

Advokatnævnet oprettes af Advokatsamfundet, men er ikke et rent standsorgan. Efter [retsplejelovens § 144, stk. 1](#) består nævnet af en formand og 2 næstformænd, **der alle skal være dommere** og udpeges af Højesterets præsident, samt 18 øvrige medlemmer: 9 vælges af Advokatsamfundet blandt advokater, der ikke er medlemmer af Advokatrådet, og 9, **der ikke må være advokater**, udpeges af justitsministeren.

Den afgørende balance ligger i sammensætningen ved den enkelte sags behandling. [§ 144, stk. 2](#) bestemmer:

Ved nævnets behandling af en sag skal deltage et eller flere medlemmer af formandskabet, et eller flere af de medlemmer, der er udpeget af justitsministeren, og et antal advokater, der svarer til antallet af de medlemmer, der er udpeget af justitsministeren.

Der er altså **paritet** mellem advokater og ministerudpegede medlemmer, hvortil kommer et eller flere dommermedlemmer fra formandskabet. Advokaterne kan dermed strukturelt aldrig udgøre et flertal i det organ, der bedømmer deres kollegers adfærd. Ministerens udpegning skal desuden efter § 144, stk. 1, ske efter indstilling fra myndigheder, organisationer og lign., så det sikres, at nævnet rummer kendskab til **både private klienters, erhvervsklienters og offentlige klienters** interesser. Medlemmer udpeges for 4 år med ret til genudpegning i yderligere 2 år og derefter ikke mere.

Denne konstruktion er resultatet af en lang debat om, hvorvidt disciplinærmyndigheden overhovedet burde ligge hos advokatstanden selv. Allerede **Betænkning nr. 871/1979 om revision af retsplejelovens afdeling om advokater** afvejede hensynet mellem et organ uden for Advokatsamfundet og en ordning, hvor

advokatmyndighederne bevarede kompetencen, men hvor afgørelserne kunne påklages til en instans uden for standen. Betænkningen refererer bl.a. Forbrugerrådets modstand mod at overlade klagebehandlingen til standen alene, og udvalgets hovedsynspunkt om, at et helt eksternt organ ville få pålagt »en omfattende og personalekrævende opgave«. Den nugældende model – standsvalgte advokater i paritet med lægmænd under dommerledelse, med adgang til fuld domstolsprøvelse – er kompromiset mellem disse positioner.

En nyskabelse fra nyere tid er, at nævnet i alle sagstyper også bedømmer **kollektive ansvarssubjekter**. Ved ændringsloven af 11. december 2024 (L 22, 2024-25), i kraft 1. januar 2025, blev »et fællesskab af advokater« indsat i §§ 146, stk. 1, 147 b, stk. 1, og 147 c, stk. 1 og 2. Forarbejderne forklarer rækkevidden:

Den foreslåede ændring af retsplejelovens § 147 b, stk. 1, vil medføre, at Advokatnævnet får kompetence til at behandle disciplinærsager over fællesskaber af advokater, som derved bliver et selvstændigt disciplinært ansvarssubjekt.

Det vil ifølge forarbejderne navnlig være relevant, hvor fællesskabet har tilsidesat de advokatpligter, der indgår i Advokatrådets virksomhedstilsyn – fx retningslinjer efter hvidvaskloven eller om interessekonflikter – og både fællesskabet og den enkelte advokat kan indbringes.

LOV

Retsplejeloven § 144, stk. 1, 2

Retsplejeloven § 146, stk. 1

Retsplejeloven § 147b, stk. 1

Retsplejeloven § 147c, stk. 1, 2

§ 2 De fire sagstyper og de to klagespor

Nævnets saglige kompetence er udtømmende afgrænset i [§ 1, stk. 1](#), i [bekendtgørelse om Advokatnævnets virksomhed](#):

Advokatnævnet har til opgave at behandle klager over, at en advokat har tilsidesat god advokatskik (disciplinærsager), klager, der vedrører det vederlag, som en advokat har forlangt for sit arbejde (salærklager), sager om ophævelse af en frakendelse efter retsplejelovens § 147 f og sager om valgbarhed efter retsplejelovens § 147 h.

Efter bekendtgørelsens [§ 1, stk. 2](#) finder reglerne tilsvarende anvendelse ved klager over fællesskaber af advokater, advokatselskaber og de aktie-/anpartsejende personer i [§ 124 c, stk. 1, nr. 2](#).

De to praktisk dominerende spor kan stilles op således:

	Adfærdsklage (disciplinærsag)	Salærklage
Hjemmel	§ 147 b	§ 146
Målestok	God advokatskik, § 126, stk. 1	Rimeligt vederlag, § 126, stk. 2
Klageberettiget	Kan afvises ved manglende retlig interesse, § 147 b, stk. 3	Den, som har retlig interesse heri, § 146, stk. 1
Frist	1 år fra kendskab til forholdet, § 147 b, stk. 2	1 år fra kendskab til vederlagskravet, regnet fra endelig afregning, § 146, stk. 2
Udfald	Irettesættelse, bøde, tvangsbøde, fratagelse af sag, frakendelse, § 147 c	Godkendelse, nedsættelse eller bortfald af vederlaget, § 146, stk. 1
Prøvelse	§ 147 d (bøde/irettesættelse) eller § 147 e (frakendelse)	Ikke til anden administrativ myndighed, § 146, stk. 5

Begge spor har en **fristventil**: nævnet kan behandle for sent indgivne klager, når fristoverskridelsen findes rimeligt begrundet. Og begge spor har siden 1. januar 2025 en **lovfæstet genoptagelsesregel** – §§ 146, stk. 3-4, og 147 b, stk. 4-5 – hvorefter nævnet af egen drift eller på begæring kan genoptage, hvis særlige grunde taler herfor, »herunder særlig hvis der fremkommer nye, væsentlige oplysninger, der forventes at kunne føre til et andet resultat«. Begæringen skal indgives inden 1 år efter, at afgørelsen er meddelt parten, med samme rimelighedsventil. Reglerne blev ved L 22 flyttet op fra bekendtgørelsesniveau til selve loven.

Endelig giver § 147 b, stk. 6 nævnet adgang til at lade parter og vidner afhøre ved byretten på deres bopæl – et bevismiddel, der understreger, at disciplinærsagen ikke blot er en skriftlig forvaltningssag.

LOV

Retsplejeloven § 126, stk. 1, 2

Retsplejeloven § 146, stk. 1-5

Retsplejeloven § 147b, stk. 1-6

§ 3 Adfærdsklagen: hvornår er man »advokat« i § 126, stk. 1's forstand?

Adfærdsklagen forudsætter, at den indklagede handlede i egenskab af advokat. Grænsen er ikke formel, men beror på klientens **berettigede forventning**.

Det illustreres skarpt af [BS-2150/2015-ARH](#). En advokat var daglig leder og bestyrelsesformand for en justitsministerielt finansieret retshjælp og samtidig indehaver af eget advokatfirma. Han bistod en socialt udsat borger med en klage over et kommunalt afslag på beboerindskudslån, men bortkom hendes originale bilag i ca. en måned. Han gjorde gældende, at han havde handlet som retshjælpsleder – ikke som advokat – og derfor kun var undergivet § 126, stk. 4. Retten i Aarhus afviste synspunktet:

Retten tiltræder derfor, at Part 1 i sin korrespondance med Personen har optrådt som advokat, og at hans handlemåde derfor skal bedømmes efter retsplejelovens § 126, stk. 1. Det tiltrædes endvidere, at advokat Part 1 har tilsidesat god advokatskik ved først den 10. januar 2015 og dermed ikke inden for rimelig tid at have sendt Personens bilag tilbage.

Afgørende var, at han konsekvent havde brugt advokattitel og advokatfirmaets mailadresse i korrespondancen, og først efter klagen oplyste, at han optrådte for retshjælpen.

Generelklausulens rækkevidde er heller ikke begrænset af, hvem modparten er. I [BS-31709/2024-OLR](#) havde en advokat efter at have bortvist sin interessentskabspartner uopfordret kontaktet partnerens klienter – bl.a. en erhvervsdirektør og en momsstraffesagstiltalt – med formuleringer som »Hvis du ønsker mig som din advokat ...«. Advokaten anførte, at de advokatetiske reglers pkt. 4.2 om uopfordrede henvendelser kun angår **forbrugere**, og at der ikke var hjemmel i § 126 til at sanktionere henvendelser til erhvervsdrivende. Østre Landsret fastslog det bærende princip:

Advokatopdraget er personligt, og advokater kan ikke aftale, at klienter overgår fra den ene til den anden.

Henvendelserne var derfor i strid med god advokatskik, **uanset om der er tale om erhvervsdrivende**, og hverken interessentskabskontraktens pkt. 4.1 eller det forhold, at advokaten havde sendt klientorienteringen i kopi til Advokatsamfundets fagchef, kunne ændre det. Landsretten bemærkede udtrykkeligt, at en sådan »godkendelse« under alle omstændigheder ikke ville fritage for ansvar.

At § 126, stk. 1, også rammer selve **advokatvirksomhedens tilrettelæggelse**, viser [BS-3110/2008-ARH](#): en inkassoadvokat truede en skyldner med RKI-indberetning for et krav på 414,97 kr., som skyldneren tidligere havde bestridt. Retten i Aarhus fandt det uden betydning, at advokaten generelt havde instrueret klienten i kun at overgive ubestridte krav:

Da advokat Sagsøger ikke har tilrettelagt sin inkassovirksomhed på en sådan måde, at hun har sikret sig, at fordringen ikke var bestridt, finder retten, at hun ved sin trussel om indberetning til RKI Kreditinformation A/S har handlet i strid med god advokatskik.

Også **uafhængighedskravet** prøves i dette spor. Højesteret tog i [BS-35382/2024-HJR](#) stilling til KPMG Laws uafhængighed og overholdelse af god advokatskik med afsæt i [§ 124](#), [§ 124 c](#) og § 126, stk. 1 – en påmindelse om, at nævnets kompetence rækker ind i advokatselskabers ejer- og organisationsstruktur, og at prøvelsen skete i § 147 d-sporet.

LOV

[Retsplejelovent § 124c, stk. 1](#)[Retsplejelovent § 126, stk. 1, 4](#)[Retsplejelovent § 147b, stk. 1](#)

PRAKSIS	Højesteret · Højesterets dom om KPMG Laws uafhængighed og overholdelse af god advokatskik	05.02.2025
	Landsretten · Stadfæstelse af Advokatnævnets afgørelser om "klientfiskeri" og manglende efterlevelse af retskendelse	01.04.2025
	Byretten · Advokat pålagt bøde for tilsidesættelse af god advokatskik i retshjælpssag	20.09.2016
	Byretten · Stadfæstelse af Advokatnævnets kendelse om bøde for trussel om RKI-indberetning	29.11.2010

§ 4 Salærklagen efter § 146 – godkende, nedsætte eller lade bortfalde

Salærsporet har en helt anden retsfølge end disciplinærsporet. Efter [§ 146, stk. 1](#) kan nævnet **kun**

- godkende vederlagets størrelse,
- bestemme, at vederlaget skal **nedsættes**, eller
- bestemme, at vederlaget skal **bortfalde**.

Nævnet kan altså hverken forhøje salæret, tilkende erstatning eller pålægge advokaten at betale klientens omkostninger. Kompetencen tilkommer »den, som har retlig interesse heri« – ikke nødvendigvis kun klienten selv.

Fristen i [§ 146, stk. 2](#) er præcis: 1 år efter, at klageren blev bekendt med kravet om vederlag, og **fristen regnes fra den endelige afregning af den pågældende sag**. Det knytter fristens start til afregningen frem for til de enkelte acontooprævninger, hvilket i praksis giver klienten mulighed for at afvente sagens afslutning, før salæret anfægtes.

Nævnets salærpraksis knytter rimelighedsbedømmelsen tæt til advokatens **oplysningspligter over for forbrugerklienter**. I nævnets kendelse i sag **2020-3227** (4. juni 2021) nedsatte nævnet salæret i et ægtefælleskifte netop under henvisning til manglende skriftlig opdrags- og prisoplysning til forbrugeren. Sagen angik et fællesbo på 1.941.202 kr. med to faste ejendomme, og advokaten opgjorde sit arbejde til 25 timer omfattende bodelingsoverenskomst, bodelingsopgørelse, beregning af ægtefællebidrag og overdragelse af ejendom. Mønsteret er, at et i sig selv ikke urimeligt tidsforbrug alligevel kan føre til nedsættelse, når forbrugeren ikke er blevet sat i stand til at forudse omkostningen.

Salærnedsættelser kan få konsekvenser langt ud over salæret selv. I [BS-12694/2022-KBH](#) havde Advokatnævnet i tre forudgående salærsager nedsat advokatens vederlag markant, fordi det ikke stod mål med sagernes kompleksitet og værdi:

Klient	Opkrævet salær	Nedsat salær
Person 1	696.600 kr.	200.000 kr.
Person 2	771.975 kr.	150.000 kr.
Person 3	515.262,50 kr.	100.000 kr.

Nævnet konstaterede, at klienterne slet ikke eller kun begrænset havde indbetalt honoraret, mens SKAT udbetalte omkostningsgodtgørelse efter [skatteforvaltningslovens § 52](#) baseret på det urimeligt høje salærniveau. Salærklagerne blev dermed grundlaget for en efterfølgende **frakendelsessag** – se sanktionsafsnittet nedenfor.

LOV

[Retsplejeloven § 126, stk. 2](#)
[Retsplejeloven § 146, stk. 1, 2](#)
[Skatteforvaltningsloven § 52, stk. 1](#)

PRAKSIS **Byretten** · Frakendelse af advokatbesikkelse i et år for misbrug af regler om omkostningsgodtgørelse i skattesager 31.10.2025

Advokatnævnet · Salærnedsættelse ved ægtefælleskifte – manglende skriftlig opdrags- og prisoplysning til forbruger 04.06.2021

Sanktionsstigen i § 147 c – fra irettesættelse til frakendelse indtil videre

§ 147 c rummer i dag en finmasket sanktionsstige:

- **Irettesættelse** eller **bøde indtil 300.000 kr.**, jf. [stk. 1, 1. pkt.](#)
- **Bøde op til 600.000 kr.**, hvis tilsidesættelsen er af **særlig grov karakter**, jf. [stk. 1, 2. pkt.](#)
- **Tvangsbøder** til at fremtvinge opfyldelse af en forpligtelse, og **fratagelse af en sag**, som en anden af klienten godkendt advokat kan færdiggøre, jf. [stk. 2](#)
- **Betinget frakendelse** med prøvetid på op til 5 år, jf. [stk. 3](#) (advokater) og [stk. 4](#) (ejere efter § 124 c, stk. 1, nr. 2)
- **Midlertidig frakendelse** under nævnets behandling af en frakendelsessag, jf. [stk. 5](#) og [stk. 6](#)
- **Ubetinget frakendelse** i 6 måneder til 5 år eller indtil videre, jf. [stk. 8](#) og [stk. 9](#)
- **Offentliggørelse** af afgørelsen, jf. [stk. 11](#)

De tre øverste trin er resultatet af **lov nr. 1540 af 18. december 2018** (i kraft 1. januar 2019), der udsprang af mediedækningen i foråret 2017 af forsvarsadvokaters uddeling af gaver og merchandise til indsatte klienter og af EY's efterfølgende undersøgelse af Advokatrådets tilsyn. De almindelige bemærkninger angiver formålet:

Herudover indeholder forslaget en række elementer, der har til formål at gøre Advokatnævnets sanktioner mere effektive. Nævnet får for fremtiden mulighed for – som et alternativ til bødestraf – betinget at frakende en advokat sin beskikkelse. Dette har til formål at virke præventivt over for advokater, da de med en sådan afgørelse bliver bekendt med, at de nærmer sig en frakendelse.

For **600.000 kr.-loftet** er forarbejderne til § 147 c usædvanligt præcise om, hvad forhøjelsen *ikke* skal bruges til:

Det er ikke intentionen, at det generelle bødeniveau i Advokatnævnets afgørelser skal stige. Den foreslåede bestemmelse forventes anvendt i tilfælde, hvor der er tale om forseelser af særlig grov karakter, der dog ikke er grove nok til i sig selv at medføre en frakendelse. [...] Det er ikke intentionen, at ændringen af bødemaksimum skal ændre nævnets praksis vedrørende frakendelse. Det forudsættes derfor, at en højere bødestraf ikke vil træde i stedet for en frakendelse.

Den **betingede frakendelse** har en indbygget skærpelsesmekanik: begår advokaten et nyt forhold i prøvetiden, fastsætter nævnet efter § 147 c, stk. 3, 4. og 5. pkt., **en fælles frakendelse for dette forhold og det tidligere påkendte forhold**. Forarbejderne tilføjer, at betingelserne for fuldbyrdelse som udgangspunkt vil være opfyldt, netop fordi en ubetinget frakendelse forudsætter samme prognose om fremtidig uforsvarlig virksomhedsudøvelse.

Den **midlertidige frakendelse** i stk. 5-6 er et hastetiltag: det kræver både begrundet mistanke om, at frakendelsesbetingelserne er opfyldt, **og** »overhængende fare for, at advokaten under sagens behandling groft eller oftere gentagent vil overtræde sine pligter«. Fordi indgrebet er så hurtigt, giver [stk. 7](#) justitsministeren hjemmel til at fravige [forvaltningslovens § 8, stk. 1](#) og [§ 21, stk. 1](#) samt officialprincippet. Forarbejderne konkretiserer, at parten forventes at skulle vælge forsvarer inden 7 dage, at forsvarerskifte kun tillades, hvis det ikke forsinker afgørelsen, og at adgangen til at fremkomme med nye oplysninger kan afskæres efter en tidsfrist – men at parten »forventeligt altid vil blive partshørt med en frist på tre uger«.

LOV

[Forvaltningsloven § 8, stk. 1](#)[Forvaltningsloven § 21, stk. 1](#)[Retsplejeloven § 147c, stk. 1-11](#)

§ 6 Bødeniveauet i praksis: normalbøde og fordobling ved gentagelse

Advokatnævnet anvender et fast takstsystem med en **normalbøde** for førstegangsovertrædelser, som forhøjes – i praksis fordobles – når advokaten tidligere er sanktioneret. Domstolene tiltræder dette system.

Normalbøden fremgår direkte af [BS-3110/2008-ARH](#), hvor Retten i Aarhus om RKI-truslen fandt, at bøden på 10.000 kr. var

passende udmålt i overensstemmelse med Advokatnævnets praksis for førstegangsovertrædelser.

Gentagelsesvirkningen ses i [BS-2150/2015-ARH](#). Advokatnævnet fastsatte bøden til 20.000 kr. **under henvisning til en tidligere kendelse af 31. oktober 2014**, hvor samme advokat havde fået 10.000 kr. for overtrædelse af klientkontovedtægten. Retten fandt, at »udmålingen af bøden på 20.000 kr. var passende under hensyn til den tidligere bøde« – altså en ren fordobling, hvor det tidligere forhold angik et helt andet normsæt.

Den samlede bødeskala i den fundne praksis:

Sag	Forhold	Bøde	Udfald ved domstolene
BS-251/2007-HJR	Salær opkrævet hos klienter trods bevilget retshjælpsdækning	5.000 kr.	Stadfæstet af Højesteret

BS-3110/2008-ARH	Trussel om RKI-indberetning på bestridt krav	10.000 kr.	Stadfæstet (normalbøde)
BS-2150/2015-ARH	Manglende returnering af klientens originale bilag	20.000 kr.	Stadfæstet (gentagelse)
BS-33382/2024-HJR	Utilstrækkelig kontradiktion i advokatundersøgelse	20.000 kr.	Stadfæstet af Højesteret
BS-1084/2024-OLR	Utilstrækkelig varetagelse af klients interesser i erstatningssag	–	Nedsat af landsretten
BS-21844/2020-FRB	Forsinket genoptagelsesansøgning	–	Ændret til irettesættelse

I [BS-251/2007-HJR](#) havde advokaten indgået forlig, uden at omkostningsspørgsmålet var forelagt forsikringsselskabet, og opkrævede derefter salæret direkte hos klienterne, selv om Codan havde bevilget retshjælpsdækning. Højesteret placerede bevisbyrden hos advokaten:

Forliget i sagen blev indgået den 3. november 2004, uden at spørgsmålet om fordeling af sagsomkostninger var forelagt forsikringsselskabet, og Højesteret tiltræder, at advokat Appellant, tidligere Sagsøger ikke har godtgjort, at hans klienter i forbindelse med forliget havde givet afkald på dækning i henhold til retshjælpsforsikringen.

Bøden på 5.000 kr. blev stadfæstet – men advokaten skulle betale 20.000 kr. i sagsomkostninger til Advokatnævnet. Omkostningsrisikoen ved prøvelse overstiger dermed rutinemæssigt bøden selv; i [BS-33382/2024-HJR](#) blev en bøde på 20.000 kr. ledsaget af 50.000 kr. i sagsomkostninger til nævnet, og i [BS-31709/2024-OLR](#) 20.000 kr. alene for landsretten.

Endelig viser [BS-31709/2024-OLR](#), at indsigelser mod udmålingen sjældent bærer: advokaten gjorde gældende, at bøderne stred mod **proportionalitetsprincippet** og forbuddet mod **skøn under regel**. Landsretten fandt ikke grundlag for at ændre sanktionerne, henviste til, at der forelå »skærpende omstændigheder«, og forkastede begge indsigelser.

LOV	Retsplejeloven § 126, stk. 1	Retsplejeloven § 147c, stk. 1	
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets dom om advokats tilsidesættelse af god advokatskik ved advokatundersøgelse af sexchikane		07.05.2025
	Højesteret · Højesterets dom om tilsidesættelse af god advokatskik ved salæropkrævning trods retshjælpsdækning		13.02.2008
	Landsretten · Landsret nedsætter bøde til advokat for utilstrækkelig varetagelse af klients interesser i erstatningssag		23.05.2025
	Landsretten · Stadfæstelse af Advokatnævnets afgørelser om "klientfiskeri" og manglende efterlevelse af retskendelse		01.04.2025
	Byretten · Ansat advokat groft tilsidesatte ikke god advokatskik ved forsinket genoptagelsesansøgning – bøde ændret til irettesættelse		24.06.2022
	Byretten · Advokat pålagt bøde for tilsidesættelse af god advokatskik i retshjælpssag		20.09.2016
	Byretten · Stadfæstelse af Advokatnævnets kendelse om bøde for trussel om RKI-indberetning		29.11.2010

§ 7 Frakendelse i praksis – klientkontoforhold, urigtige oplysninger og misbrug af offentlige ordninger

Frakendelse efter § 147 c, stk. 8 kræver to kumulative betingelser: **grov eller oftere gentagen** overtrædelse af advokatpligterne, **og** at »de udviste forhold giver grund til at antage, at den pågældende ikke for fremtiden vil udøve advokatvirksomhed på forsvarlig måde«. Der er altså både et bagudrettet gerningsled og en fremadrettet prognose.

Den strengeste sanktion – **frakendelse indtil videre** – blev stadfæstet i [BS-20068/2023-HOL](#). Sagen angik urigtige oplysninger til retten sammenholdt med tilsidesættelse af god advokatskik, og prøvelsen skete i § 147 e-sporet, jf. sagens henvisninger til § 147 c, stk. 8 og § 147 e, stk. 3.

Et tidsbegrænset eksempel er [BS-12694/2022-KBH](#), hvor advokaten blev frakendt beskikkelsen i **ét år**. Han havde i tre skattesager om registreringsafgift opkrævet salærer, som Advokatnævnet efterfølgende nedsatte drastisk, søgt og modtaget offentlig omkostningsgodtgørelse på grundlag af det urimeligt høje salærniveau – og reelt ikke opkrævet honoraret hos klienterne. Byretten fastslog, at advokaten **havde misbrugt den offentlige tilskudsordning**, og at forholdet udgjorde en grov tilsidesættelse af § 126, stk. 1, der begrundede frakendelse efter § 147 c, stk. 8.

Sagen er instruktiv af to grunde. For det første viser den, at **salærklager kan eskalere til frakendelsessager**: nævnets nedsættelser efter § 146 leverede det faktuelle grundlag for den senere disciplinære vurdering, og dommen påberåber sig både § 126, stk. 1 og stk. 2 samt § 146, stk. 1. For det andet viser den, at det ikke er salærets størrelse i sig selv, men **kombinationen af overfakturerings og videreførelse af det urimelige niveau over for en offentlig godtgørelsesordning**, der løfter forholdet fra bøde til frakendelse.

Klientkonto- og hvidvaskforhold indgår som et selvstændigt spor. Rigsadvokatmeddelelsen fremhæver, at oplysninger om strafbare eller disciplinære forhold sætter Advokatrådet i stand til at vurdere, [om advokatens klientkonto skal sættes under øjeblikkelig administration](#) i medfør af klientkontovedtægts § 18 – en tilsynsforanstaltning, der ligger ved siden af nævnets sanktioner, ikke i stedet for dem.

LOV

[Retsplejeloven § 126, stk. 1, 2](#)[Retsplejeloven § 146, stk. 1](#)[Retsplejeloven § 147c, stk. 8](#)[Retsplejeloven § 147e, stk. 3](#)

PRAKSIS **Byretten** · Frakendelse af advokatbesikkelse i et år for misbrug af regler om omkostningsgodtgørelse i skattesager 31.10.2025

Byretten · Stadfæstelse af Advokatnævnets afgørelse om frakendelse af advokatbestalling indtil videre 27.03.2024

§ 8 Domstolsprøvelsen efter § 147 d – fuld prøvelse af både skyld og sanktion

§ 147 d, stk. 1 fastslår, at afgørelser efter § 147 c, stk. 1 og 2, kan indbringes for retten af advokaten, fællesskabet, advokatselskabet eller § 124 c-ejeren, og at **retten kan stadfæste, ophæve eller ændre afgørelsen**. Processuelt gælder:

- **4 ugers frist** fra afgørelsens meddelelse, [stk. 2](#)
- **Sagsanlæg har opsættende virkning** for afgørelser efter § 147 c, stk. 1 (irrettesættelse og bøde) – automatisk, uden rettens medvirken
- Sagen anlægges **af advokaten mod Advokatnævnet** i den borgerlige retsplejes former ved den ret, i hvis kreds kontoret ligger, [stk. 3](#)
- Nævnets afgørelse skal efter [§ 147 c, stk. 10](#) indeholde oplysning om adgangen til domstolsprøvelse og fristen

Ordet »ændre« er ikke tomt. To afgørelser viser, at prøvelsen omfatter **sanktionsvalget** i fuldt omfang:

- I [BS-21844/2020-FRB](#) fandt Retten på Frederiksberg, at en ansat advokat **ikke groft** havde tilsidesat god advokatskik ved en forsinket genoptagelsesansøgning, og **ændrede bøden til en irrettesættelse** – altså et skridt ned ad sanktionsstigen på grundlag af en anden grovhedsbedømmelse end nævnets.
- I [BS-1084/2024-OLR](#) **nedsatte** Østre Landsret bøden til en advokat for utilstrækkelig varetagelse af klientens interesser i en erstatningssag, med henvisning til både [§ 126, stk. 1](#) og [stk. 2](#).

Højesteret har flere gange bekræftet, at prøvelsen efter § 147 d omfatter selve sanktionsfastsættelsen. I [Sag 237/2016](#) af 12. december 2017 tog Højesteret stilling til sanktionsfastsættelsen for en advokats grove tilsidesættelse af god advokatskik på sociale medier, med [§ 126, stk. 1](#), [§ 147 c, stk. 1](#) og [§ 147 d, stk. 1](#) som grundlag. Og i [BS-33382/2024-HJR](#) af 7. maj 2025 – advokatundersøgelsen for TV 2 om sexchikane – stadfæstede Højesteret Østre Landsrets dom af 18. juni 2024 og Advokatnævnets kendelse af 4. november 2021, idet retten udtrykkeligt anførte, at der **ikke var grundlag for at lempe sanktionen**. Dommen opstiller samtidig materielle minimumskrav til advokatundersøgelser: den undersøgte skal som udgangspunkt have adgang til advokatens oplysninger om vedkommende og forud for afrapporteringen have oplyst, hvilke konkrete handlinger advokaten mener er foretaget, og hvilke regler der anses for overtrådt og hvorfor. Advokaten havde kvalificeret adfærden som »sexchikane« og henvist til et sagligt opsigelsesgrundlag uden at præcisere de konkrete handlinger og uden at behandle forældelse og passivitet for hændelser 17-20 år tilbage.

Processuelt skal prøvelsen ske i den **almindelige** civile proces. I [BS-2339/2009-VLR](#) angik prøvelsen af en advokatnævnskendelse netop [§ 400, stk. 1](#) og [§ 402, stk. 1](#) – reglerne om småsagsprocessens anvendelsesområde og om henvisning til behandling efter lovens almindelige regler. Sammenhængen er praktisk vigtig: selv om bøden økonomisk kan ligge under småsagsgrænsen, taler afgørelsens karakter – herunder nævnets adgang til at offentliggøre den efter [§ 147 c, stk. 11](#) – for behandling efter de almindelige regler.

Endelig prøves også nævnets **sagsbehandling** i dette spor – se afsnittet om kapitel 15 b nedenfor – ligesom retten kan tage stilling til tilgrænsende procesretlige spørgsmål: i [BS-31709/2024-OLR](#) afviste Østre Landsret, at der skulle mangle hjemmel til at meddele en advokat et advokatpålæg efter [§ 259, stk. 2](#), og frifandt Advokatnævnet for den påstand.

LOV

[Retsplejeloven § 126, stk. 1, 2](#)
[Retsplejeloven § 147d, stk. 1-3](#)
[Retsplejeloven § 147c, stk. 1, 10, 11](#)
[Retsplejeloven § 259, stk. 2](#)
[Retsplejeloven § 402, stk. 1](#)

PRAKSIS

Højesteret · Højesterets dom om advokats tilsidesættelse af god advokatskik ved advokatundersøgelse af sexchikane 07.05.2025

Højesteret · Højesterets dom om KPMG Laws uafhængighed og overholdelse af god advokatskik 05.02.2025

Højesteret · Højesterets dom om sanktionsfastsættelse for advokats grove tilsidesættelse af god advokatskik på sociale medier 12.12.2017

Landsretten · Landsret nedsætter bøde til advokat for utilstrækkelig varetagelse af klients interesser i erstatningssag 23.05.2025

Landsretten · Stadfæstelse af Advokatnævnets afgørelser om "klientfiskeri" og manglende efterlevelse af retskendelse	01.04.2025
Landsretten · Prøvelse af Advokatnævnets kendelse vedrørende tilsidesættelse af god advokatskik	01.12.2009
Byretten · Ansat advokat groft tilsidesatte ikke god advokatskik ved forsinket genoptagelsesansøgning – bøde ændret til irrettesættelse	24.06.2022

§ 9 Frakendelsessporet efter § 147 e – justitsministeren som sagsøger og kampen om opsættende virkning

Frakendelser prøves ikke som bøder. § 147 e opstiller en helt anden mekanik, der adskiller sig fra § 147 d på fire punkter:

	§ 147 d (bøde/irrettesættelse)	§ 147 e (frakendelse)
Omfattede afgørelser	§ 147 c, stk. 1 og 2	§ 147 c, stk. 3, 4, 8 og 9
Hvem anlægges sagen	Advokaten mod Advokatnævnet	Justitsministeren mod advokaten
Frist	Indbringelse inden 4 uger	Anmodning til justitsministeren inden 4 uger
Opsættende virkning	Automatisk ved § 147 c, stk. 1	Rettens kendelse på forberedende retsmøde, § 147 e, stk. 3

Advokaten kan altså ikke selv anlægge frakendelsessagen. Efter § 147 e, stk. 2 fremsættes en **anmodning om sagsanlæg** over for justitsministeren inden 4 uger, hvorefter »justitsministeren anlægges herefter sag i den borgerlige retsplejes former mod advokaten«. Rollerne vendes dermed om: advokaten bliver sagsøgt i den sag, han selv har udløst.

Spørgsmålet om **opsættende virkning** er praktisk det mest indgribende, fordi en frakendelse uden opsættende virkning reelt lukker forretningen, mens sagen verserer. § 147 e, stk. 3 fastlægger en stram procedure:

Retten bestemmer på et forberedende retsmøde ved kendelse, om anmodning om sagsanlæg vedrørende en afgørelse truffet efter § 147 c, stk. 8 eller 9, har opsættende virkning. Retten kan bestemme, om kære af kendelsen har opsættende virkning. Det forberedende retsmøde afholdes inden 4 uger efter sagens anlæg. Retten bestemmer ved dommen, hvis retten helt eller delvis stadfæster Advokatnævnets afgørelse, om anke har opsættende virkning.

Retten skal altså tage aktivt stilling **tre gange**: til sagsanlæggets opsættende virkning, til kærens, og – ved stadfæstelse – til ankens. Netop denne aktive stillingtagen var et erklæret formål med **lov nr. 1540 af 18. december 2018**, hvis almindelige bemærkninger fremhæver, at »retten i videre omfang end hidtil aktivt skal tage stilling til spørgsmålet om opsættende virkning, når Advokatnævnets afgørelser om frakendelse af advokatbeskikkelse indbringes for domstolene«.

Både [BS-20068/2023-HOL](#) og [BS-12694/2022-KBH](#) er ført i dette spor med udtrykkelig henvisning til § 147 e, stk. 3 – og begge endte med, at nævnets frakendelse blev opretholdt. Bemærk, at § 147 c, stk. 3 knytter en særlig virkning til prøvelsen af **betingede** frakendelser: forlanger advokaten afgørelsen indbragt efter § 147 e, og stadfæster retten den betingede frakendelse, regnes prøvetiden først **fra endelig dom** – ikke fra nævnets afgørelse.

Højesterets ældre praksis viser, at § 147 e-sporet også har været anvendt i sager, hvor § 126 mødte grundrettigheder: [BS-178/2007-HJR](#) om grænserne for advokaters ytringsfrihed og kritik af domstolene henviser til både [§ 147 c, stk. 1](#) og [§ 147 e, stk. 1](#).

Efter [§ 147 f](#) kan en frakendelse senere ophæves, og [§ 147 h](#) regulerer valgbarhed – begge sagstyper hører efter bekendtgørelsens § 1, stk. 1, under Advokatnævnet selv.

LOV

[Retsplejeloven § 147e, stk. 1-3](#)
[Retsplejeloven § 147c, stk. 3, 8, 9](#)
[Retsplejeloven § 147f](#)
[Retsplejeloven § 147h](#)

PRAKSIS	Højesteret · Højesterets dom om grænserne for advokaters ytringsfrihed og kritik af domstole i relation til god advokatskik	03.09.2008
	Byretten · Frakendelse af advokatbesikkelse i et år for misbrug af regler om omkostningsgodtgørelse i skattesager	31.10.2025
	Byretten · Stadfæstelse af Advokatnævnets afgørelse om frakendelse af advokatbestalling indtil videre	27.03.2024

Nævnets sagsbehandling – kapitel 15 b, oplysningspligten og

§ 10 selvinkriminering

Advokatnævnets sagsbehandling reguleres af [retsplejelovens kapitel 15 b](#) og af bekendtgørelsen udstedt med hjemmel i [§ 144, stk. 3](#), som også giver justitsministeren hjemmel til at fastsætte regler om **klagegebyr** og om honorarer til advokater, der udpeges som anklager, forsvarer eller til at varetage klagerens interesser i disciplinærsager.

Den mest udførlige prøvelse af sagsbehandlingen findes i [BS-3110/2008-ARH](#), hvor advokaten gjorde tre sagsbehandlingsfejl gældende: at hun var afskåret fra at afgive duplik efter klagerens replik, at nævnet ikke havde tilkendegivet, hvilke sanktioner der kunne komme på tale – hvilket hun mente fulgte af sagens **pønale karakter** – og at nævnet egenhændigt havde omformuleret klagerens påstand efter forberedelsens afslutning. Retten forkastede alle tre:

Efter en samlet bedømmelse finder retten således ikke, at der er begået fejl ved sagsbehandlingen af klagesagen, der kan begrunde en ophævelse af Advokatnævnets kendelse.

Retten fastslog, at sagsbehandlingen fulgte kapitel 15 b, at der **ikke er krav om forudgående orientering om sanktionsmuligheder**, at sekretariatet har et lovbestemt skøn over, om yderligere bemærkninger skal indhentes – og at en duplik var unødvendig, fordi replikken ikke tilførte nye oplysninger. Omformuleringen af klagepunktet var alene en sproglig og retlig præcisering uden realitetsændring. Afgørelsen er den centrale hjemmel for, at disciplinærsagens processuelle garantier **ikke** svarer til straffesagens.

Advokatens **oplysningspligt** følger af bekendtgørelsens [§ 15, stk. 1](#):

Advokater er forpligtede til at forsyne Advokatnævnet med dokumenter og oplysninger, som nævnet finder er af betydning for afgørelsen af en sag. Advokater er forpligtede til at fremkomme med udtalelser og at give møde for nævnet for at afgive forklaring om forhold, som nævnet finder er af betydning for afgørelsen af sagen.

Pligten er dobbelt begrænset. Efter [§ 15, stk. 2](#) begrænses den »i overensstemmelse med retsplejelovens regler om vidnefritagelse« – hvilket bl.a. afskærmer den advokatspecifikke tavshedspligt. Og efter [§ 15, stk. 3](#) bortfalder pligten ved **konkret mistanke om et strafbart forhold**:

Hvis der er konkret mistanke om, at en advokat har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf, gælder advokatens forpligtelse efter stk. 1 ikke, medmindre det kan udelukkes, at de oplysninger, der søges tilvejebragt, kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse.

Selvinkrimineringsværet er dermed formuleret som en **udelukkelsesstandard**: nævnet kan kun fastholde pligten, hvis det positivt kan udelukkes, at oplysningerne har betydning for den strafferetlige bedømmelse.

At afgørelserne træffes af et kollegialt organ ses konkret i **BS-2150/2015-ARH**, hvor Advokatnævnet behandlede klagen »på et møde med fem medlemmer«. Efter § 147 c, stk. 11 sendes meddelelse om afgørelsen til klageren, advokaten, fællesskabet, selskabet, § 124 c-ejeren, **Advokatrådet og Justitsministeriet** – og nævnet kan offentliggøre afgørelsen. Efter § 146, stk. 5 og § 147 c, stk. 10 kan afgørelserne ikke indbringes for anden administrativ myndighed; domstolsprøvelse er den eneste vej videre.

LOV

Bekendtgørelse om Advokatnævnets virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v. § 15, stk. 1-3

Retsplejeloven § 144, stk. 3

Retsplejeloven § 146, stk. 5

Retsplejeloven § 147c, stk. 10, 11

PRAKSIS **Byretten** · Advokat pålagt bøde for tilsidesættelse af god advokatskik i retshjælpssag 20.09.2016
Byretten · Stadfæstelse af Advokatnævnets kendelse om bøde for trussel om RKI-indberetning 29.11.2010

Advokatrådets tilsyn, indklagelsesadgangen og § 143

§ 11 a-videregivelsen

Advokatnævnet er reaktivt – det behandler klager. Den **proaktive** funktion ligger hos Advokatrådet, der efter § 143 fører tilsyn med advokater og deres autoriserede fuldmægtige. Rigsadvokatmeddelelsen beskriver samspillet:

Advokatrådet, der er Advokatsamfundets bestyrelse, fører tilsyn med advokaterne og deres autoriserede fuldmægtige. Finder Advokatrådet, at en advokat ikke har handlet i overensstemmelse med de pligter, stillingen medfører, kan det indklage den pågældende for Advokatnævnet, ligesom Advokatrådet kan iværksætte tilsynsforanstaltninger.

Rådet er dermed en selvstændig **klageberettiget** ved siden af klienter og modparter – hvilket har praktisk betydning i sager, hvor ingen privat part klager. Det fremhæves netop i de almindelige bemærkninger til **lov nr. 1540 af 18. december 2018**, at fx fængselspersonale ikke selv kan klage til nævnet, men kan henvende sig til Advokatrådet, »der kan vælge at rejse en sag for Advokatnævnet«.

En central institutionel skillelinje følger af meddelelsen:

Advokatsamfundet og Advokatrådet er – i modsætning til Advokatnævnet – ikke en del af den offentlige forvaltning. Selv om offentlighedsloven, forvaltningsloven og de almindelige forvaltningsretlige principper, herunder proportionalitets- og saglighedsprincipper, således ikke gælder for Advokatsamfundet og Advokatrådet, har Advokatrådets medlemmer og Advokatsamfundets ansatte mv. tavshedspligt med hensyn til oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden, jf. retsplejelovens § 143 b.

Advokatnævnet er altså en forvaltningsmyndighed underlagt forvaltningsloven og de almindelige forvaltningsretlige grundsætninger, mens Advokatrådet ikke er det – men til gengæld er bundet af tavshedspligten i § 143 b. Det forklarer, hvorfor forvaltningsretlige indsigelser om partshøring, begrundelse og skøn under regel rejses mod nævnet – og hvorfor § 147 c, stk. 7, udtrykkeligt måtte give hjemmel til at

fravige forvaltningslovens regler i hastesager om midlertidig frakendelse. Se generelt [begrundelse-forvaltning](#) og [partshøring](#).

§ 143 a leverer tilsynets informationsgrundlag. Anklagemyndigheden **skal** efter § 143 a, stk. 3, nr. 3 videregive oplysninger til Advokatrådet, når der rejses tiltale og afsiges dom i straffesager mod en advokat med påstand om rettighedsfrakendelse efter § 138, eller i straffesager med tilknytning til advokathvervet. § 143 a, stk. 2 giver derudover en **udvidet adgang** til videregivelse – fx hvor en anmeldelse ikke fører til sigtelse, eller hvor påtale opgives, men forholdet kan indebære en overtrædelse af de advokatetiske regler. Meddelelsen angiver vurderingskriterierne:

Ved vurderingen skal der lægges vægt på, om forholdet direkte eller indirekte kan have betydning for advokatens udførelse af sit hverv, eller om forholdet giver grund til at befrygte, at advokaten ikke fremadrettet vil overholde de pligter, der følger af stillingen. Det vil særligt være relevant at videregive oplysninger i sager om alvorlig økonomisk kriminalitet, f.eks. i sager om hvidvask, underslæb og mandatsvig.

Adgangen blev udvidet ved lov nr. 1553 af 12. december 2023, så **alle offentlige myndigheder** – herunder domstolene – kan videregive, og så videregivelsen også kan omfatte oplysninger om en advokats adfærd i en straffesag, hvor vedkommende er forsvarer eller bistandsadvokat. Videregivelsen skal ske via den relevante statsadvokat til Rigsadvokaten, iagttage saglighed og proportionalitet samt dataminimeringskravet i [GDPR art. 5, stk. 1, litra c](#) og behandlingsgrundlaget i [art. 6, stk. 1](#). Uvedkommende oplysninger skal anonymiseres.

Dette spor må ikke forveksles med nævnets. Frakendelse efter § 138, jf. [straffelovens § 79](#), sker ved **dom i straffesagen** efter anklagemyndighedens påstand – og skal efter Rigsadvokatmeddelelsen [forelægges statsadvokaten](#), der bl.a. tager stilling til, om der bør nedlægges påstand om midlertidig udelukkelse efter [straffelovens § 79, stk. 4](#). Advokatnævnets frakendelse efter § 147 c er derimod en **civilretlig disciplinærsanktion**. Se hertil [hvidvasktilsyn](#) og [beskikkelse-af-forsvarer](#).

LOV

[Retsplejeloven § 138](#)[Retsplejeloven § 143](#)[Retsplejeloven § 143a, stk. 1-3](#)[Retsplejeloven § 143b](#)[Straffeloven § 79, stk. 1, 4](#)

§ 12 Ytringsfrihed, EMRK og disciplinærsanktionens karakter

God advokatskik-klausulen i [§ 126, stk. 1](#) er en generalklausul, hvis nærmere indhold – som forarbejderne til 2018-loven udtrykker det – »fastlægges gennem Advokatnævnets og domstolenes praksis«. De **advokatetiske regler**, som Advokatrådet udarbejder i medfør af Advokatsamfundets vedtægter § 31, er kun vejledende:

I medfør af § 31, stk. 3, i Advokatsamfundets vedtægter er disse advokatetiske regler på områder, der ikke er afklarede i Advokatnævnets eller domstolenes praksis, udtryk for Advokatrådets opfattelse af god advokatskik til vejledning for advokater og offentlighed. De advokatetiske regler er ikke bindende for Advokatnævnet eller domstolene.

Dette blev illustreret i [BS-31709/2024-OLR](#), hvor landsretten afviste, at en ændring i 2022 af de advokatetiske reglers pkt. 4.2 kunne indskrænke § 126's rækkevidde – reglerne kan ikke begrænse generalklausulen modsætningsvis.

Fordi generalklausulen er så åben, opstår spændingen mod **EMRK art. 10**. Højesteret behandlede spørgsmålet direkte i [BS-178/2007-HJR](#) af 3. september 2008 om grænserne for advokaters ytringsfrihed og kritik af domstolene i relation til god advokatskik, og igen i [Sag 237/2016](#) af 12. december 2017 om

sanktionsfastsættelse for grov tilsidesættelse af god advokatskik **på sociale medier**. Retsstillingen er, at en disciplinærbøde efter § 147 c ikke er straf i konventionens forstand, men en civilretlig sanktion, og at § 126's begrænsning af advokaters ytringsfrihed kan udgøre en proportional indskrænkning efter art. 10 – begrundet i advokatens særlige rolle i retssystemet. Se nærmere [emrk-artikel-10-ytringsfrihed](#) og [emrk-artikel-6-retfaerdig-rettergang](#).

Kvalificeringen som civilretlig sanktion har konkrete konsekvenser. Den forklarer, hvorfor prøvelsen efter [§ 147 d, stk. 3](#) og [§ 147 e, stk. 2](#) sker »i den borgerlige retsplejes former« med advokaten som sagsøger henholdsvis sagsøgt, hvorfor advokaten pålægges sagsomkostninger ved tab, og hvorfor retten i **BS-3110/2008-ARH** kunne afvise, at sagens »pønale karakter« skulle give krav på forudgående varsel om den mulige sanktion.

Denne ramme forklarer også, hvorfor lovgiver i 2018 lagde vægt på **prævention frem for repression**: den betingede frakendelse blev indført »som et alternativ til bødestraf« for at gøre advokaten »tydeligt opmærksom på, at den udviste adfærd er uønsket og kan lede til en frakendelse, hvis den fortsættes«.

LOV	Retsplejelovent § 126, stk. 1	Retsplejelovent § 147c, stk. 1, 3
	Retsplejelovent § 147d, stk. 3	Retsplejelovent § 147e, stk. 2
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets dom om sanktionsfastsættelse for advokats grove tilsidesættelse af god advokatskik på sociale medier	12.12.2017
	Højesteret · Højesterets dom om grænserne for advokaters ytringsfrihed og kritik af domstole i relation til god advokatskik	03.09.2008
	Landsretten · Stadfæstelse af Advokatnævnets afgørelser om "klientfiskeri" og manglende efterlevelse af retskendelse	01.04.2025
	Byretten · Stadfæstelse af Advokatnævnets kendelse om bøde for trussel om RKL-indberetning	29.11.2010

Afgrænsning: disciplinæransvar, erstatningsansvar og rettens egen salærfastsættelse

§ 13

Tre ansvars- og prøvelsesspor forveksles ofte. De skal holdes adskilt:

1. Disciplinæransvaret (denne oversigt). Advokatnævnet bedømmer adfærd mod [§ 126, stk. 1](#) og vederlag mod [§ 126, stk. 2](#) og sanktionerer efter [§ 147 c](#). Nævnet kan **ikke** tilkende klienten erstatning.

2. Det civilretlige professionsansvar. Klientens tab afgøres ved de almindelige domstole efter dansk rets erstatningsregler – uafhængigt af, om nævnet har sanktioneret. [BS-9922/2020-OLR](#) illustrerer forskellen: en beskikket bistandsadvokat havde ikke indsendt dokumentation til Erstatningsnævnet inden 2-årsfristen, hvorefter klientens krav bortfaldt. Østre Landsret tiltrådte, at advokaten skulle anerkende erstatningsansvar over for klienten – en ren erstatningsvurdering uden disciplinær sanktion. Dette spor behandles i [advokatansvar](#).

3. Rettens salærfastsættelse. Når retten fastsætter salær til en beskikket advokat efter fx [§ 334](#), er det ikke en salærklage efter [§ 146](#), men en procesretlig afgørelse i selve sagen med sin egen kæreadgang. [BS-47451/2025-HJR](#) viser konsekvensen: en beskikket advokat kærede Vestre Landsrets salærfastsættelse direkte til Højesteret med påstand om 25.783.500 kr. plus moms, men Højesteret afviste kæremålet, fordi kære af en landsretsafgørelse til Højesteret kræver tilladelse fra Procesbevillingsnævnet efter [§ 392, stk. 3](#). Advokatnævnets salærafgørelser prøves derimod efter [§ 146](#) sammenholdt med § 147 d-systemet.

Dertil kommer, at det **materielle indhold** af god advokatskik – interessekonflikter, tavshedspligt, klientkonto og hvidvask – har sine egne normsæt. Højesteret har fx i [BS-26376/2021-HJR](#) af 1. september 2022 fastslået, at utilstrækkeligt konflikttjek ved uvildige advokatundersøgelser var i strid med [§ 126, stk. 1](#) og udløste sanktion efter [§ 147 c, stk. 1](#). Sådanne afgørelser er relevante her som **eksempler på nævnets kompetence og sanktionsvalg**, mens selve normindholdet hører hjemme i [tavshedspligt](#) og [hvidvask](#).

Endelig kan én og samme adfærd udløse **flere spor parallelt**: i [BS-2901/2024-KBH](#) af 2. februar 2026 stadfæstede Københavns Byret en bøde for brud på god advokatskik ved videregivelse af forligsoplysninger i en dødsbosag, hvor både [§ 126, stk. 1](#), [§ 147 c, stk. 1](#), dødsboskifteloven og [straffelovens § 89](#) indgik i bedømmelsen.

LOV	Retsplejeloven § 126, stk. 1, 2	Retsplejeloven § 146	Retsplejeloven § 147c, stk. 1
	Retsplejeloven § 392, stk. 3		
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets afvisning af kæremål om advokatsalær grundet manglende tilladelse fra Procesbevillingsnævnet		03.10.2025
	Højesteret · Højesterets dom om interessekonflikt og utilstrækkeligt konflikttjek ved uvildige advokatundersøgelser (Udbytteskat-sagen)		01.09.2022
	Landsretten · Landsrettens dom om erstatningsansvar for advokat ved for sen fremsendelse af dokumentation til Erstatningsnævnet		08.09.2020
	Byretten · Stadfæstelse af bøde til advokat for brud på god advokatskik ved videregivelse af forligsoplysninger		02.02.2026

§ 14 Sammenfatning – hvad praksis viser

Institutionelt er Advokatnævnet konstrueret, så standen aldrig kan beskytte sig selv: dommerledet formandskab, paritet mellem advokater og ministerudpegede lægmedlemmer, og fuld domstolsprøvelse. Nævnet er en del af den offentlige forvaltning – Advokatrådet er det ikke. Denne arbejdsdeling er kernen i det kompromis, som allerede **betænkning nr. 871/1979** kredsede om: standen beholder klagebehandlingen, men under ekstern kontrol.

Materielt er [§ 126, stk. 1](#) en generalklausul, hvis indhold fastlægges af nævnets og domstolenes praksis, ikke af de advokatetiske regler. Praksis viser tre gennemgående træk: bedømmelsen følger klientens **berettigede forventning** om at have med en advokat at gøre ([BS-2150/2015-ARH](#)); den rammer også advokatvirksomhedens **tilrettelæggelse**, ikke kun enkelthandlinger ([BS-3110/2008-ARH](#)); og den beskytter **klientforholdets personlige karakter** uanset klientens status som forbruger eller erhvervsdrivende (- [BS-31709/2024-OLR](#)).

Sanktionsmæssigt er systemet takseret og forudsigeligt: normalbøde ved førstegangsforhold, fordobling ved nye forhold, og – siden 1. januar 2019 – betinget frakendelse som mellemtrin og et 600.000 kr.-loft, der efter forarbejderne udtrykkeligt **ikke** må erstatte en frakendelse eller løfte det generelle bødeniveau. Frakendelse kræver både grov/gentagen pligtovertrædelse og en prognose om fremtidig uforsvarlig virksomhedsudøvelse; [BS-12694/2022-KBH](#) og [BS-20068/2023-HOL](#) viser, at det navnlig er misbrug af offentlige ordninger og urigtige oplysninger til retten, der løfter forholdet over tærsklen.

Processuelt er den vigtigste sondring de to prøvelsesspor. Ved bøder og irettesættelser anlægger advokaten selv sagen inden 4 uger, og sagsanlægget har **automatisk** opsættende virkning (§ 147 d). Ved frakendelser anmoder advokaten justitsministeren, der anlægger sagen – og opsættende virkning kræver rettens **særskilte kendelse** på et forberedende retsmøde inden 4 uger (§ 147 e, stk. 3).

Prøvelsens intensitet er reel, men udfaldet er skævt. Retten kan stadfæste, ophæve **eller ændre**, og ændringsadgangen bruges: bøder nedsættes (**BS-1084/2024-OLR**), og en bøde er ændret til irettesættelse, fordi retten ikke fandt tilsidesættelsen grov (**BS-21844/2020-FRB**). Men i langt de fleste fundne sager stadfæstes nævnets afgørelse – også af Højesteret (**BS-251/2007-HJR**, **BS-33382/2024-HJR**) – og indsigelser om proportionalitet, skøn under regel og sagsbehandlingsfejl slår sjældent igennem. Hertil kommer, at sagsomkostningerne til nævnet (15.000-50.000 kr. i den fundne praksis) typisk overstiger bøden, og at nævnet efter § 147 c, stk. 11 kan offentliggøre afgørelsen. Den reelle byrde ved en disciplinærsag ligger derfor sjældent i bødens størrelse.

LOV	Retsplejelovent § 126, stk. 1	Retsplejelovent § 147c, stk. 8, 11	Retsplejelovent § 147d
	Retsplejelovent § 147e, stk. 3		
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets dom om advokats tilsidesættelse af god advokatskik ved advokatundersøgelse af sexchikane		07.05.2025
	Højesteret · Højesterets dom om tilsidesættelse af god advokatskik ved salæropkrævning trods retshjælpsdækning		13.02.2008
	Landsretten · Landsret nedsætter bøde til advokat for utilstrækkelig varetagelse af klients interesser i erstatningssag		23.05.2025
	Landsretten · Stadfæstelse af Advokatnævnets afgørelser om "klientfiskeri" og manglende efterlevelse af retskendelse		01.04.2025
	Byretten · Frakendelse af advokatbesikkelse i et år for misbrug af regler om omkostningsgodtgørelse i skattesager		31.10.2025
	Byretten · Stadfæstelse af Advokatnævnets afgørelse om frakendelse af advokatbestalling indtil videre		27.03.2024
	Byretten · Ansat advokat groft tilsidesatte ikke god advokatskik ved forsinket genoptagelsesansøgning – bøde ændret til irettesættelse		24.06.2022
	Byretten · Advokat pålagt bøde for tilsidesættelse af god advokatskik i retshjælpssag		20.09.2016
	Byretten · Stadfæstelse af Advokatnævnets kendelse om bøde for trussel om RKI-indberetning		29.11.2010

REFERENCE	Lovgrundlag	8 paragraffer
	Retsplejelovent § 126	stk. 1, 2
	Retsplejelovent § 143a	
	Retsplejelovent § 144	
	Retsplejelovent § 146	
	Retsplejelovent § 147b	
	Retsplejelovent § 147c	
	Retsplejelovent § 147d	
	Retsplejelovent § 147e	

MATERIALE	Citerede afgørelser	18 afgørelser
HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS		7

03.10.2025	Højesterets afvisning af kæremål om advokatsalær grundet manglende tilladelse fra Procesbevillingsnævnet	10429-12280
07.05.2025	Højesterets dom om advokats tilsidesættelse af god advokatskik ved advokatundersøgelse af sexchikane	33382-2024
05.02.2025	Højesterets dom om KPMG Laws uafhængighed og overholdelse af god advokatskik	7158-8603
01.09.2022	Højesterets dom om interessekonflikt og utilstrækkeligt konflikttjek ved uvildige advokatundersøgelser (Udbytteskat-sagen)	26376-2021-- hjr-og-26377-2021-hjr
12.12.2017	Højesterets dom om sanktionsfastsættelse for advokats grove tilsidesættelse af god advokatskik på sociale medier	237-2016
03.09.2008	Højesterets dom om grænserne for advokaters ytringsfrihed og kritik af domstole i relation til god advokatskik	6117-7328
13.02.2008	Højesterets dom om tilsidesættelse af god advokatskik ved salæropkrævning trods retshjælpsdækning	4833-5824

LANDSRETTE · ANKEINSTANS

4

23.05.2025	Landsret nedsætter bøde til advokat for utilstrækkelig varetagelse af klients interesser i erstatningssag	10512-12393
01.04.2025	Stadfæstelse af Advokatnævnets afgørelser om "klientfiskeri" og manglende efterlevelse af retskendelse	10425-12275
08.09.2020	Landsrettens dom om erstatningsansvar for advokat ved for sen fremsendelse af dokumentation til Erstatningsnævnet	1430-1739
01.12.2009	Prøvelse af Advokatnævnets kendelse vedrørende tilsidesættelse af god advokatskik	281-322

BYRETTE · FØRSTE INSTANS

6

02.02.2026	Stadfæstelse af bøde til advokat for brud på god advokatskik ved videregivelse af forligsoplysninger	10484-12358
31.10.2025	Frakendelse af advokatbesikkelse i et år for misbrug af regler om omkostningsgodtgørelse i skattesager	10396-12234
27.03.2024	Stadfæstelse af Advokatnævnets afgørelse om frakendelse af advokatbestalling indtil videre	5440-6523
24.06.2022	Ansæt advokat groft tilsidesatte ikke god advokatskik ved forsinket genoptagelsesansøgning – bøde ændret til irrettesættelse	10901-14025
20.09.2016	Advokat pålagt bøde for tilsidesættelse af god advokatskik i retshjælpssag	229-268
29.11.2010	Stadfæstelse af Advokatnævnets kendelse om bøde for trussel om RKI-indberetning	2828-3358

ADVOKATNÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

1

04.06.2021	Salærnedsættelse ved ægtefælleskifte – manglende skriftlig opdrags- og prisoplysning til forbruger	2020-3227
------------	--	-----------

FORARBEJDE **Betænkninger**

1 reference

Betænkning vedrørende revision af retsplejelovens afsnit om advokater
nr. 871 · 1979 · Justitsministeriet
